

عنوان مقاله:

آسیب شناسی و توسعه اجتماعی - فرهنگی در سکونتگاههای غیر رسمی در حاشیه کلانشهرها

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی پیشرفت های اخیر در مدیریت و مهندسی صنایع (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

اصغر زلفی زیناب - کارشناس مسئول فرهنگی و اجتماعی

خلاصه مقاله:

از زمینه های ناپایداری توسعه ی شهری به ویژه در کشورهای در حال توسعه، سکونتگاه های غیررسمی می باشد که به علت عدم توانایی سیاست های شهری برای حل و فصل مشکلات مسکن اقشار آسیب پذیر جامعه و کنترل مهاجرت ها شکل گرفته است. سکونت گاه های غیررسمی با تجمعی از اقشار کم درآمد و غالبا با مشاغل غیررسمی و شیوه ای از شهرنشینی ناپایدار همراه اند و به دلیل برخورداری از شرایط انزوا زمینه ساز بسیاری از آسیب های اجتماعی به شمار می روند. نگاهی به تجارب جهانی در ساماندهی اسکان غیر رسمی نشان می دهد که تا پیش از دهه ۶۰ میلادی، سرمایه گذاری دولتی در بخش مسکن اقشار آسیب پذیر غالبا ضروری تشخیص داده نمی شود و لیکن نیاز فزاینده به حل مشکل مسکن این قشر موجب توجه ویژه به آن در قالب سیاست های همانند: خانه سازی اجتماعی، روش زمین و خدمات و توانمندسازی در سطح کشورهای جنوب، از جمله ایران شد. بر همین اساس هدف اصلی پژوهش حاضر آسیب شناسی و توسعه اجتماعی - فرهنگی در سکونتگاههای غیر رسمی در حاشیه کلانشهرها با روش توصیفی- تحلیلی می باشد. نتایج پژوهش نشان می دهد اعتیاد، طلاق، بیکاری، حاشیه نشینی و آسیب های اجتماعی را به عنوان پنج آسیب نیازمند توجه بیشتر در سکونتگاه های غیررسمی می باشد. محرومیت و عدم برخورداری سکونت گاه های غیر رسمی از تسهیلات زندگی شهری در قیاس با دیگر نواحی شهری آنها را کانون مسائل مهم شهری و ضد توسعه پایدار انسانی نموده است. جای تردید نیست که در فرایند جهانی سازی، جمع کثیری از شهروندان به حاشیه رانده شده و از بسیاری از حمایت های اجتماعی نیز محروم می شوند. با این اوصاف، پرداختن به مسئله اسکان غیر رسمی نه تنها ضرورتی بر آمده از ارزشهای اعتقادی و انسانی، بلکه سازگار با منافع اجتماعی و پایداری سکونت گاه ها و توسعه ملی است. نباید فراموش کرد که فقر در هر جا تهدیدی برای کل است.

کلمات کلیدی:

توسعه اجتماعی - فرهنگی، آسیبهای اجتماعی، سکونتگاههای غیررسمی، حاشیه کلانشهرها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1362160>

